

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714215640
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6714215640.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša, v spore žalobcu PE-M., s. r. o., so sídlom XXX XX F., S. 7, K.: XX XXX XXX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Stanislavom Rešutíkom, Advokátska kancelária 977 01 Brezno, Nám. M. R. Štefánika 29/36 proti žalovanému L. správa ciest, so sídlom XXX XX F., Y. XX, (P. O. F. XX), K.: XXX XXX (spor sa týka: K. výstavba a správa ciest, F. F., so sídlom XXX XX F. F., L. XX), za účasti intervenientov na strane žalovaného I. F. regionálna správa ciest, a. s., so sídlom XXX XX F. F., Y. cesta XX, K.: XX XXX XXX a II. V. poisťovňa, a. s., U. K. J., so sídlom XXX XX F., U. 4, K.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Robotnícka 6, IČO: 36 868 299, o zaplatenie sumy 44.486,46 € s príslušenstvom z titulu náhrady škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/183/2014-718 zo dňa 6. júna 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 22.524,78 € s príslušenstvom zamietol (výrok III.), vo výroku, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému, intervenientovi I. na strane žalovaného a intervenientovi II. na strane žalovaného každému náhradu trov konania v rozsahu 50 % v súdom určenej lehote (výrok IV.) a vo výroku, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania v rozsahu 100 % v súdom určenej lehote (výrok V.) p
o t v r d z u j e .

II. Odvolanie žalobcu proti výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.969,74 € s príslušenstvom v súdom určenej lehote (výrok I.) o d m i e t a .

III. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 10.991,94 € s príslušenstvom zastavil (výrok II.) zostáva n e d o t k n u t ý .

IV. Žalobca je p o v i n ý zaplatiť intervenientovi II. na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. Žalovanému a intervenientovi I. na strane žalovaného sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.969,74 € s tam uvedenými úrokmi z omeškania a v súdom určenej lehote (výrok I.), konanie v časti o zaplatenie sumy 10.991,94 € s tam uvedenými úrokmi z omeškania zastavil (výrok II.), žalobu v časti o zaplatenie

sumy 22.524,78 € s tam uvedenými úrokmi z omeškania zamietol (výrok III.), žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému, intervenientovi I. na strane žalovaného a intervenientovi II. na strane žalovaného každému náhradu trov konania v rozsahu 50 % v súdom určenej lehote (výrok IV.) a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania v rozsahu 100 % v súdom určenej lehote (výrok V.). Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 44.486,46 € na tom skutkovom základe, že dňa 01. 02. 2013 došlo k hromadnej dopravnej nehode pri obci F., okres A., ktorého účastníkom bolo aj nákladné motorové vozidlo Y. s X.: F s návesom V. s X.: F vodičom ktorého bol E. L. (ďalej len „motorové vozidlo“). Pri tejto dopravnej nehode došlo k totálnej škode na motorovom vozidle a k poškodeniu návesu. Príčinou dopravnej nehody bola závada v zjazdnosti komunikácie, nesplnenie úlohy správcu cesty pri údržbe komunikácie. Údržba a správa predmetnej cesty, na ktorej došlo k nehode, patrí do pôsobnosti žalovaného, preto žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou, a to podľa § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov. Náhrada škody podľa žalobcu pozostáva zo skutočnej škody v sume 15.594,52 € a z ušlého zisku vo výške 28.891,94 €. Skutočná škoda pozostáva zo spoluúčasti pri náhrade škody pri nákladnom motorovom vozidle Y. v sume 1.877,62 € a pri návese V. v sume 1.872,19 €, a to podľa Oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25. 03. 2013 a poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 07. 2013, ďalej z nákladov na asistenčné služby v sume 2.765,02 € podľa faktúry č. XXXXXXXXXXXX (odťah z miesta dopravnej nehody, prekládka materiálu, demontáž a montáž skeletu), zo straty pohonných hmôt v objeme 483,3 l nafty podľa knihy jász pri cene 1 l nafty/1,420 €, t. j. v sume spolu 686,13 €, zo splátok leasingu, havarijného poistenia a povinného zmluvného poistenia spolu v sume 7.357,30 €, z nákladov na nájom na jazdnú súpravu pod SAD F. v sume 378,46 €, z nákladov na refakturáciu znaleckého posudku č. 11/2013 v sume 183,05 € podľa faktúry č. XXXXXXXXXXXX, z úhrady v prospech ČSOB Leasing, a. s., Bratislava v sume 474,75 € podľa faktúry č. XXXXXXXXXXXX (sankcia za predčasné ukončenie leasingovej zmluvy). Ušlý zisk žalobca vyčíslil za obdobie od 01. 02. 2013 do 17. 05. 2013, teda do dňa ukončenia právneho vzťahu medzi ním ako poškodeným a vlastníkom nákladného motorového vozidla, vypočítaný podľa jeho priemerného ročného obratu za rok 2012: 109.147,58 € z toho obrat na jeden pracovný deň 401,27 €, čo pri prepočte pracovných dní havárie: 72 predstavuje sumu 28.891,94 €.

2. Po vykonanom dokazovaní prvoinštančný súd vo veci rozhodol o základe nároku žalobcu na náhradu škody medzitémny rozsudkom sp. zn. 14C/183/2014 zo dňa 20. 09. 2016 tak, že rozhodol, že základ nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému je daný. Uzatvoril, že príčinou dopravnej nehody boli závady v zjazdnosti komunikácie, a to bodová závada, ktorá spočívala v tom, že na časti vozovky, kde došlo k dopravnej nehode, bola poľadovica, preto žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá vznikla žalobcovi v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou podľa § 9a ods. 2 Cestného zákona. Ďalej súd dospel k záveru, že žalovaný porušil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 9 ods. 1 Cestného zákona, a to odstraňovať závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií bez prietahov. Na základe uvedeného potom prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na náhradu škody voči žalovanému. Medzitémny rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29. 05. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/365/2017-392 zo dňa 22. 03. 2018, ktorým krajský súd ako súd odvolací medzitémny rozsudok okresného súdu potvrdil. Vzhľadom na uvedené konal následne súd prvej inštancie len o výške nároku žalobcu.

3. V priebehu konania žalobca podaním zo dňa 16. 04. 2019, ktoré bolo doručené súdu dňa 17. 04. 2019, vzal čiastočne žalobu späť o zaplatenie sumy 10.991,94 € s príslušenstvom z titulu náhrady škody na ušlom zisku. Súd prvej inštancie preto v tomto rozsahu konanie s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 2 CSP konanie zastavil. Po čiastočnom späťvzatí žaloby sa žalobca domáhal z titulu náhrady škody na ušlom zisku zaplatenia sumy 17.900,- € s príslušenstvom.

4. Okresný súd po ďalšom dokazovaní žalobe čiastočne vyhovel, čiastočne konanie zastavil a čiastočne žalobu zamietol, keď uznal nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie skutočnej škody pozostávajúcej z náhrady za opravu návesu v servise vo výške 1.872,19 € ako časť nákladov opravy nekrutej poistným plnením. Ďalej priznal žalobcovi náhradu za úhradu za asistenčné služby vo výške 2.765,02 €, náhradu za naftu vo výške 686,13 €, náhradu nákladov za prenájom parkoviska vo výške 378,42 € a náhradu za úhradu 474,75 € pre ČSOB ako sankcie za predčasné ukončenie leasingovej zmluvy. Celkovo na vecnej škode okresný súd priznal žalobcovi sumu 6.176,51 €.

5. Pokiaľ ide o ušlý zisk, okresný súd sa stotožnil so stanoviskom žalobcu, že mu vznikol ušlý zisk od 01. 02. 2013 do 31. 01. 2014 vo výške 17 900,- € podľa súkromného znaleckého posudku predloženého žalobcom, avšak ohľadom ušlého zisku okresný súd žalobe vyhovel len čiastočne z dôvodu, že žalobca si náhradu za ušlý zisk uplatnil od 01. 02. 2013 do 15. 05. 2013, a teda žalobcovi priznal ušlý zisk len vo výške 4 793,23 €. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, 3 OZ, o príslušenstve rozhodol podľa § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. (§ 3) o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP.

6. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP), a to podľa výrokom I., III., IV. a V. z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Tvrdil, že súd v bode 29. rozsudku nezrozumiteľne a neprehľadne „odôvodňuje, že sumu 1 877,62 € nebolo možné žalobcovi ako vecnú škodu priznať, súd uviedol, že zhodne s právnym názorom intervenienta 2/ ťahač v čase škodovej udalosti bol vo vlastníctve leasingovej spoločnosti a žalobca nebol jeho vlastníkom, potom ak došlo ku kráteniu poisťného zo strany poisťovne, u žalobcu týmto nemohlo dôjsť k zníženiu jeho majetku. K zníženiu majetku týmto došlo u leasingovej spoločnosti, pričom v časti nepriznania škody žalobcovi v sume 1 877,62 € z titulu spoluúčasti pri likvidácii škody, ide o nesprávny postup a názor súdu. Tvrdil, že súd nesprávne a rozporuplne postupoval aj v prípade keď žalobcovi nepriznal sumu 183,05 € s odôvodnením, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi úhradami a faktúrou č. XXXXXXXXXX, a teda žalobcovi nepriznal náhradu za vypracovanie znaleckého posudku, keďže súd prvej inštancie sám tvrdí, že na preukázanie svojich tvrdení predložil výdavkový pokladničný doklad zo dňa 19. 07. 2013, ako aj pokladničný doklad na čiastku 180,- € (č. I. 555 spisu). Podľa žalobcu okresný súd nesprávne postupoval aj v prípade nepriznania škody v sume 7 357,30 € na pojednávaní dňa 24. 01. 2019 štatutárny zástupca žalobcu predložil súdu výpočet k položke č. 4, t. j. k uvedenej sume. Ďalej namietal nepriznanie ušlého zisku žalobcovi v sume 17 900,- € keď namietal, že žalobca v priebehu konania žiadal súd o pripustenie zmeny žaloby vychádzajúcej z Výkazu ziskov a strát za obdobie 01 - 12/2013 v porovnaní s bezprostredne predchádzajúcim obdobím od 01 - 12/2012, z ktorého vyplývalo, že v bezprostredne predchádzajúcom účtovnom období (za rok 2012) dosiahol žalobca zisk 386 873,- € a v roku 2013 bol tento zisk vo výške 353 549,- € spôsobený výpadkom zničenej jazdnej súpravy v dôsledku zavinenia žalovaného. Ušlý zisk podľa Výkazu ziskov a strát predstavuje sumu 33 324,- €, a to len za jedno obdobie, keďže výpadok zničenej jazdnej súpravy doposiaľ nebol nahradený. Žalobca k zmene žaloby priložil aj daňové priznanie, z ktorého vyplýva, že hlavná činnosť žalobcu je nákladná cestná doprava, ktorá je nielen hlavnou, ale aj jedinou činnosťou žalobcu. Súd však zmenu žaloby nepripustil, nijako nepripustenie zmeny žaloby neodôvodnil a k zmene žaloby sa žiadnym spôsobom nevyjadril ani v rozsudku. Keďže v časti výšky škody po právoplatnosti rozsudku o danosti nároku žalobcu nebolo vykonané žiadne dokazovanie, nemožno aplikovať ustanovenie § 143 ods. 1 CSP o nepripustení zmeny žaloby. Nepripustenie zmeny žaloby tak zostáva naďalej spornou a nevyriešenou skutočnosťou v tomto spore. Keďže stanovenie výšky ušlého zisku bolo vykonané znalcom, je zrejmé, že výška ušlého zisku uplatňovaná pôvodne v žalobe nebola správna, a to sa týka aj určenia obdobia, za ktoré sa ušlý zisk uplatňuje. Žalobca ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa v rozsudku nevyjadril k písomným podaniam žalobcu zo dňa 17. 07. 2018, 12. 04. 2019 a 18. 04. 2019 a nevenoval pozornosť ani strate likvidačného spisu poisťnej udalosti č. 9 521089 670. Žalobca rozsudok považuje za nepreskúmateľný, nepresvedčivo a nezrozumiteľne odôvodnený, nekorešpondujúci s vykonaným dokazovaním. V napadnutých výrokoch I., III., IV. a V. ho žiadal zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo zmeniť, žalovanej uložiť povinnosť nahradiť žalobcovi sumu 33 494,52 € s príslušenstvom v časti o zaplatenie 10 991,94 € zastaviť a uložiť žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 75,28 € v súdom určenej lehote.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu mal za to, že súd prejednávajúcu vec správne právne posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ ide o výšku priznaného nároku na náhradu škody a ušlého zisku, súd každú uplatnenú položku starostlivo skúmal a pri rozhodovaní podrobne odôvodnil, ktoré nároky žalobcu uznáva, a ktoré nie. Pokiaľ ide o priznanie nároku na náhradu ušlého zisku za obdobie od 01. 02. 2013 do 17. 05. 2013, s názorom súdu sa stotožňuje a poukázal na to, že v návrhu žalobcu na zmenu žaloby zo dňa 17. 07. 2018 žalobca navrhol zmenu výšky nároku na priznanie ušlého zisku zo sumy 28 891,94 € na sumu 33 324,- €, avšak nenavrhol a ani neodôvodňoval zmenu obdobia, za ktoré si nárok na náhradu ušlého zisku uplatňuje. V návrhu na zmenu žaloby len konštatoval, že ušlý zisk v novej výške uplatňuje na základe Výkazu

ziskov a strát za obdobie 01 - 12/2013 v porovnaní s bezprostredne predchádzajúcim obdobím od 01 - 12/2012. Takéto konštatovanie nie je návrhom na zmenu žaloby, čo sa týka obdobia, za ktoré si žalobca uplatňoval nárok na náhradu ušlého zisku. Namietal nepravdivé tvrdenie žalobcu v odvolaní, že ani žalovaný, ani intervenient II/ na strane žalovaného žalobcom predložený znalecký posudok č. 10/2019 vo veci stanovenia výšky ušlého zisku nenamietali. Svedčí o tom zápisnica z pojednávania zo dňa 07. 05. 2019 a bod 36. rozsudku. Podľa jeho názoru strata likvidačného spisu spoločnosťou KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., nie je ospravedlnením neunesenia dôkazného bremena žalobcom v otázke niektorých uplatňovaných nárokov. Rozsudok okresného súdu ako vecne správny žiadal potvrdiť.

8. Intervenient II/ na strane žalovaného, v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu, pokiaľ súd nepriznal žalovanú náhradu škody za poškodený ľahač z dôvodu, že ako držiteľovi daného vozidla žalobcovi nevznikla žiadna vecná škoda, a teda, že žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný, nakoľko vozidlo bolo majetkom inej osoby, ako osoby žalobcu, intervenient II/ na strane žalovaného, odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 03. 08. 2018, kde tvrdil, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že vlastníkom predmetného „NMV“ a návesu v čase vzniku škodovej udalosti bola spoločnosť ČSOB leasing, a. s. Poistnou zmluvou bol poistený majetok tejto spoločnosti a z toho dôvodu bola aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby na zaplatenie poistného plnenia práve leasingová spoločnosť ako vozidlá, a nie žalobca. V súvislosti s nepriznaním náhrady škody žalobcovi vo výške 7 357,30 € spočívajúcej v uhradenom poistnom za povinné zmluvné poistenie havarijnej poisťovne a v uhradených leasingových splátkach, intervenient znovu poukázal na svoje Vyjadrenie zo dňa 03. 08. 2018 tvrdil, že v prípade leasingových splátok, ako aj platieb poistného sa nejedná o skutočnú škodu, nakoľko k plateniu leasingových splátok sa žalobca zaviazal leasingovou spoločnosťou so spol. ČSOB leasing, a. s., pričom ako protihodnota za uhradené leasingové splátky mu boli zverené do držby NMV a náves, ktoré žalobca aktívne využíval v rámci svojej podnikateľskej činnosti za účelom dosiahnutia zisku. Intervenient II/ na strane žalovaného považuje takýto nárok žalobcu na náhradu škody za neopodstatnený, fiktívny, bez príčinnej súvislosti s predmetnou škodou udalosťou a v rozpore s princípom skutočnej náhrady škody podľa § 422 a nasl. OZ. Pokiaľ ide o PZP NMV a návesu, povinnosť žalobcu mať predmetné NMV a náves povinne zmluvne poistené, vychádza zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ide o nárok, ktorý nie je skutočnou škodou. Rovnako tak ani úhrada poistného v prípade havarijného poistenia NMV nie je skutočnou škodou a nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou žalobcu. V ostatnom sa intervenient II/ plne stotožnil s rozsudkom okresného súdu. Okresný súd sa zaoberal skutkovým stavom predmetnej veci, dostatočne vykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, správne ich aj vyhodnotil, správne a úplne zistil skutkový stav a nakoniec správne právne posúdil vec a rozhodol vo veci. Rozsudok okresného súdu navrhol potvrdiť ako vecne správny.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch čiastočne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil a čiastočne odvolanie odmietol z nasledovných dôvodov:

10. Okresný súd výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.969,74 € s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 10.969,74 € od 21. 09. 2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Týmto výrokom okresný súd čiastočne vyhovel žalobe, a teda rozhodol v prospech žalobcu.

11. Podľa § 355 ods. 1 CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Rozhodnutie okresného súdu vo výroku I. je v prospech žalobcu a z toho dôvodu strana, v prospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, teda žalobca, nemôže proti nemu úspešne podať odvolanie. Z uvedeného dôvodu krajský súd odvolanie žalobcu proti rozsudku okresného súdu vo výroku I. odmietol ako podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b/ CSP).

12. Pokiaľ ide o výrok rozsudku okresného súdu, ktorým okresný súd čiastočne konanie ohľadom zaplatenia sumy 10.991,94 € zastavil (výrok II.) odvolaním tento výrok rozsudku napadnutý nebol, a preto odvolací súd tento výrok rozsudku okresného súdu ponechal nedotknutým.

13. V ďalšom odvolaní žalobcu smerovalo proti výrokom rozsudku okresného súdu III., IV., V., teda proti výrokom, ktorým okresný súd čiastočne ohľadom zaplatenia sumy 22.524,78 € s príslušenstvom zamietol a proti výrokom o náhrade trov konania.

14. Napadnutým rozsudkom okresný súd nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie:

1. sumy 1.877,62 € (náklady opravy motorového vozidla, ktorá v tejto časti nebola krytá poisťným plnením),
2. sumy 183,05 € (náklady za znalecký posudok),
3. sumy 7.357,30 € (splátky leasingu povinného zmluvného poistenia a havarijného poistenia a titulom ušlého zisku nepriznal sumu 13.106,77 € (ako rozdiel medzi uplatnenou sumou 17.900,- € a sumou 4.793,23 € ako sumou priznanou žalobcovi).

15. Pokiaľ okresný súd žalobcovi nepriznal nárok na náhradu sumy 1.877,62 € titulom spoluúčasti žalobcu na náhrade nákladov opravy nákladného vozidla sumu 183,05 € ako náklady za znalecký posudok a sumu 7.357,30 € ako splátky leasingu povinného zmluvného poistenia a havarijného poistenia, v tomto rozsahu sa odvolací súd plne stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku a v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP na dôvody rozsudku v tomto rozsahu len poukazuje. Dodáva len, že aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nie je aktívne legitimovaným na podanie žaloby na náhradu sumy 1.877,62 €, keďže škoda vznikla vlastníkovi (ČSOB Leasing, a. s.) a nie žalobcovi v tejto výške. Pokiaľ ide o náklady za znalecký posudok žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi úhradami a faktúrou. Pokiaľ žalobca na preukázanie svojich tvrdení v tomto smere súdu predložil výdavkový pokladničný doklad zo dňa 19. 07. 2013 ako aj pokladničný doklad na čiastku 180,- € (č. I. 555 spisu) z týchto listinných dôkazov súd zistil, že uvedenými dokladmi síce bola uhradená čiastka 180,- €, avšak nie vyhotoviteľovi znaleckého posudku, ale spoločnosti A - Z Autoservis, s. r. o., A. a slúžila na úhradu faktúry č. XXXXXXXX a obdobne to platilo aj ohľadom výdavkového pokladničného dokladu žalobcu a pokladničnom doklade o úhrade sumy 2.003,05 € (č. I. 556) spisu, z ktorej sumy podľa tvrdení žalobcu mala čiastka 3,50 € slúžiť ako úhrada nákladov na refakturáciu znaleckého posudku. Z týchto dokladov teda nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi úhradami a faktúrou č. XXXXXXXXXX, od ktorej odvodzoval žalobca nárok na náhradu vecnej škody v čiastke 183,05 € za vypracovanie znaleckého posudku.

16. Pokiaľ ide o nepriznané splátky leasingu povinného zmluvného poistenia a havarijného poistenia, odvolací súd sa s dôvodmi rozsudku v celom rozsahu stotožnil. Poukazuje na dôvody uvedené v bode 34. rozsudku.

17. Žalobca v konaní tvrdil, že okresný súd sa nevysporiadal s otázkou zmeny žaloby, ktorú navrhol v priebehu konania. Žalobca v odvolaní tvrdil, že v priebehu konania žiadal o pripustenie zmeny žaloby „vychádzajúc z Výkazu ziskov a strát za obdobie 01-12/2013 v porovnaní s bezprostredne predchádzajúcim obdobím od 01-12/2012, z ktorého vyplývalo, že v bezprostredne predchádzajúcom účtovnom období (za rok 2012) dosiahol žalobca zisk 386,873 € a v roku 2013 bol tento zisk vo výške 353,549 € spôsobený výpadkom zničenej jazdnej súpravy v dôsledku zavinenia žalovanej, pričom zodpovednosť žalovanej za škodu vyplýva z rozsudkov súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu vydaných v tejto veci. Ušlý zisk podľa Výkazu ziskov a strát predstavuje 33.324,- €, a to len za jedno obdobie, keďže výpadok zničenej jazdnej súpravy doposiaľ nebol nahradený. Žalobca k zmene žaloby priložil aj daňové priznanie, z ktorého vyplýva, že hlavná činnosť žalobcu je nákladná cestná doprava, ktorá je nielen hlavnou, ale jedinou činnosťou žalobcu. Súd však zmenu žaloby nepripustil, nijako nepripustenie zmeny žaloby neodôvodnil a k zmene žaloby sa žiadnym spôsobom nevyjadril v rozsudku.

18. K vyššie uvedeným tvrdeniam žalobcu odvolací súd poukazuje na to, že žalobca zmenu žaloby vo vyššie uvedenom znení navrhol svojím podaním zo dňa 18. 07. 2018 (č. I. 432 a 433 spisu). Okrem toho, že žalobca neupresnil v tejto zmene žaloby, z akého obdobia si uplatňuje náhradu za ušlý zisk, okresný súd zmenu žaloby nepripustil uznesením č. k. 14C/183/2014-444 zo dňa 02. 08. 2018, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12. 09. 2018. Keďže právoplatne nedošlo k zmene žaloby navrhovanej žalobcom, nebol dôvod sa opätovne v dôvodoch odvolaní napadnutého rozsudku zaoberať dôvodmi nepripustenia zmeny žaloby. O nepripustení zmeny žaloby bolo v priebehu konania totiž právoplatne rozhodnuté. Vzhľadom na uvedené okresný súd správne rozhodol len o náhrade ušlého zisku podľa pôvodnej žaloby a správne žalobcovi priznal náhradu ušlého zisku len za obdobie uvedené žalobcom, teda za obdobie od 01. 02. 2013 do 17. 05. 2013. Pokiaľ okresný súd zamietol

žalobu na náhradu ušlého zisku za ďalšie obdobie (od 18. 05. 2013 do 31. 01. 2014), je rozhodnutie okresného súdu vecne správne.

19. Rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania je závislé od rozhodnutia vo veci samej, a keďže odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch (okrem výroku I., ohľadom ktorého odvolanie odmietol) považuje za vecne správne, potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov konania (výroky IV., V.), ktoré výroky sú závislé od rozhodnutia vo veci samej. O týchto nárokoch rozhodol okresný súd správne v súlade s § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP a odvolací súd sa s dôvodmi rozsudku okresného súdu aj v tomto smere (body 42. až 46. rozsudku) v celom rozsahu stotožňuje.

20. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa tohto ustanovenia totiž prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, a preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

21. Odvolací súd náhradu trov konania priznal aj intervenientovi II. na strane žalovaného, ktorý podal písomné vyjadrenie k odvolaniu, a teda vznikli mu v súvislosti s odvolaním trovy odvolacieho konania. Naopak odvolací súd nepriznal náhradu trov konania intervenientovi I. na strane žalovaného, ktorému v odvolacom konaní žiadne trov nevznikli.

22. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (v súdnej veci po právoplatnosti tohto rozhodnutia) samostatným uznesením, ktoré vydá súdna úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).